

1850-06-13

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Magleby, Møn

Omtalte personer:
Alfred Benzon
Gitte Høyen
N.L. Høyen
Susette Maribo
Rikke Winther

Arkivplacering:
Mappe 3 nr. 18

DOKUMENTINDHOLD

Georgia og Susette Mariboe har været på en udflugt til Ordrup. Hun er bekymret for P.C. Skovgaard, som har haft det skidt. Hun fortæller om sin veninde Rikke Winther.

TRANSSKRIFTION

Mappe 3 nr. 18

Til Hr Landskabsmaler Skovgaard
hos Gaardmand Hans Peter Petersen
Magleby Sogn

Pr. Stege

|bedes besørget med Præst Ingersløvs Postbudbetalt|

Kjøbenhavn den 13te Juni 1850

Min Hjertens allerkjæreste Ven!

Hvordan har Du det? Kan Du bruge noget af dette Veir? For daarligt, kan |man| vel egentligt ikke kalde det; da det er saa mildt og yndigt, [Overstreget:S] men jeg er dog bange, at det ikke er godt for Dig. Igaar gjorde Susette og jeg en yndig Tour, da klokken var 2½ kjørte vi med Omnibus ud til Bentzen, Høyens var i samme Vogn, De skulde til Middag hos de unge Puggaards (det er aldrig før faldet mig ind, men hvordan staves dog det Navn); De fik os til istedetfor; som vi havde tænkt at gaae hjem naar vi havde tegnet, saa at gaae derfra, og kjøre ind sammen med dem kl. 9. Vi fandt i Nordsiden af Ordrup en smuk Brønd under nogle Egetræer, den begyndte vi at tegne, der var nydeligt at sidde, et lille Gadekjær bag ved os, Træerne, Brønden, en malerisk Møddiing o.s.v. for an os, og Gæslinger, Svin og [?] rundt om os. Da Klokken var 7½ vandrede vi derfra den yndige Høi forbi Skovgaard hen til Krathuset; det er det nydeligste Huus jeg i mine dage har seet, har Du nogensinde været der? jeg blev aldeles maalløs da jeg kom derind; ja, hvem der dog kunde faae Binnesbøl til at bygge sig et Hus. Jeg troer ikke, jeg har været paa den Vei, bag Orderup og op ad Bakken, siden hin deilige sidste gaaende Skovtour, jeg blev derfor meget vemodig stemt, Følelsen af at jeg aldrig mer skulde høre hans Stemme¹ eller see ham saa barnlig [?], som han var netop den dag, bevæge sig i mellem os, blev saa levende, saa smertelig hos mig. Men trist kan det jo aldrig mere blive for mig naar jeg kun siger til Dig og det gjør jeg ogsaa strax; jeg føler ingen Ængstelse eller Fortvivelse meer, nei! dertil

●2●

er jeg for lykkelig, takket være Din Kjærlighed. Men det er disse kjære, kjære Minder, som Hjertet saa gjerne dvæler ved og som gjør mig saa

inderlig godt.

Husker Du naar maan gaaer op ad Bakken og har Ordrup til Venstre saa seer [?] Omtrent saadan ud

Bakken var en deilig bølgende Sædemark med streifende Sollys paa, Skoven i baggrunden stod i den deiligste Aftentour; jeg syntes [det saa ud] som om Du kunde have malet det.

Aften.

Det var en mageløs Overraskelse for lidt siden at modtage Dit Brev, jeg havde ingen ventet før Løverdag, men rigtignok i mit stille Sind tænkt, at jeg dog sommetider i fjor fik Brev to Gange om Ugen, men det er sandt, saa faaer jeg vel ingen paa Løverdag, det kan endda ogsaa være det samme, for dette har allerede gjort mig saa godt saa jeg igjen kan holde ud en lille Stund.

Gud ske lov at den fæle Stemning nu er overstaaet, og saa er det ikke værd, at tale mere derom, ellers vilde jeg bare sige, at den rigtignok har gjort mig en hel Del bedrøvet, især fordi jeg ikke begreb, hvad der var Skyld i den. Din Beslutning at meddele mig Alt maae Du endelig ikke forandre, men snarer srække videre end Du gjorde denne Gang; for Du har dog kun fortalt at Du havde det ilde, men hvori det egentlig bestod, har jeg ikke faaet at vide, jeg mener ikke dermed, at Du nu skulde give mig en nøjagtig Forklaring derover, nu er det bedst at lade den Ting være, men det er kun for en anden gangs Skyld jeg mener. Desværre kan jo saadane Stemninger saa let komme igjen.

●3●

Djævelen taber ikke saa let Modet, fordi vi engang har faaet Bugt med ham, Gud give at jeg som altid maatte føle samme Ro og Styrke, som Gud gav mig dennegang, for det er dog saa godt naar Ene i saadan et Øieblik kan give den Anden en Haandsrækning; naar vi derimod begge paa engang tabe Modet, vilde det jo være meget værre.

Blomsten har ikke den mindste Betydning, den stod uden for mit Vindue og saa saa nydelig ud i Solskinnet, paa Papiret krøb den rigtignok ved min Hjælp en hel Del.

Du skriver ikke et Ord om Tøiet, er der ikke Noget?

Husk at skrive derom næste Gang, for Din Moder reiser nok sidst i næste Uge. Jeg har været med hende en Formiddag hos Høyens, nu skulde vi ogsaa en Gang sammen til fru Lundby.

Gulvene kommer vist til at see meget godt ud derude, Jeg kiggede derind forleden Dag,[?] [...] nok færdigt. Jeg var [med] Rikke hos Høyens Tjirsdag Aften, hendes Mand har nemmelig været bortreist, og Magdalene og hun haver gjensidig følt sig [Overstreget til] tiltrukne af hinanden, saa den

|Aften| var virkelig til almindelig Glæde. Christiane siger nu: "Moder" og det klæder hende nydeligt som Alt naar hun er i godt Humeur og Drengen er saamænd mild og sød. Fru Titus skal jeg hilse og sige at Dampskibet nok ikke gjør den forventede Tour, hvorover han ærgrer sig en Guulsot paa Halsen, saadan var det nok han sagde. Med Fader er det det samme. God Nat, velsignede Ven! Gud give Du maatte have lidt rigtig godt Veir, og saa snart komme tilbage til Din længselsfulde Fæstemø. Jeg har nok glemmt at bede Dig hilse Bendzen, det havde dog maaske været passende. Din G.

¹ Georgia Skovgaard skriver ofte om sit savn til J.Th Lundbye, som døde i 1848 i sine breve til P.C. Skovgaard.

